

der falde fra forskjellige Sider. Naar jeg tager Hensyn til, hvorledes Minoriteten i Udvalget har udtalt sig, og til de Ytringer, der fra flere vægtige Sider ere fremkomne under Sagens 2den Behandling, er jeg fuldkommen berettiget til at troe, at en stor Deel af det ærede Thing's Medlemmer netop dele Regjeringens Anskuelse om, at, skjøndt der kan være Tvivl med Hensyn til Sagens Realitet, om det er rigtigt, at apanagerede Personer nyde Gage eller ikke, er det dog ikke rigtigt, at Majoriteten ved denne Leilighed vil fremtvinge dette Spørgsmaals Afgjørelse. Det forekommer mig forøvrigt, at den ærede Rigsdagsmand for Holsteb Amt's 2den Valgkreds (Tscherning) har stillet Sagen noget uklart, ved her at forverle de to forskjellige Begreber, hvori Ordet „Pension“ kan tages; det er ganske vist, man i en vis Forstand kan sige, at Apanagen er en Pension af Statskassen, men det er i den Forstand, hvori Ordet „Pension“ bruges, s. Ex. i Frankrig, men det passer aldeles ikke paa den specielle Behandling af Pensionen, som vi her have; den Pension, som vi her kjende efter vor Lovgivning og efter vor Talebrug, er den fortsatte men nedsatte Betaling, som man yder Embedsmanden af Statskassen, efter at han har udtjent, og i den Forstand kan Apanage ikke sammenlignes med Pension, og det gaaer selvfølgelig aldeles ikke an at sige, at, ligesom der er en Lov, hvorefter den Embedsmand, som er gaaet af med Pension, skal miste sin Pension, naar han igjen ansættes med Gage, saaledes vilde man ogsaa med stor Føie kunne træffe den samme Bestemmelse med Hensyn til en apanageret Person. Narfagernes Lighed mangler fuldstændigt.

Ordføreren: Det er ikke ganske rigtigt, naar den ærede Finanzminister har meent, at det af os opstillede Forslag vidnede om Jøvelsen af, at det, der forrige Gang blev vedtaget, leed af en vis Svaghed. Vi have stillet Forslaget om at forhøje Apanagen, alene for at Spørgsmaalet kunde foreligge reent; det var tydeligt, at der var mange af Thingets Medlemmer, som erkjendte, at naar vi have overdraget en vigtig Stilling til en Mand, var det lige saa ønskeligt for os som for ham, at han erholder Alt, hvad der er fornødent for at indtage og beslede denne Stilling, og at vi derfor ikke let skulde foretage nogensomhelst Indskrænkning i det Beløb, der var tiltænkt af Regjeringen, fordi det altid beroede paa et vist Skjøn at træffe den rette Grændse; vi have saaledes stillet vort Forslag, for at vi kunde faae Leilighed til, medens Apanagisten faaer aldeles det samme, som var ham tiltænkt af Regjeringen, at gennemføre den Sætning, som vi antage for den rigtige i nærværende Tilfælde; dette er ogsaa Grunden til, at vi have stillet Forslag til Summens Forøgelse. Naar det siges, at denne Sætning, hvis den var rigtig, skulde gennemføres ved en særlig Lov, saa troer jeg, at det er aldeles ubegrundet. Hvis der skulde være en særlig Lovbestemmelse derom, saa hørte den hjemme i Grundlovens § 17, hvor det hedder, at Apanage ikke kan nydes udenfor Riget, og hvortil man altsaa kunde sige, at Apanage ikke maa forenes med Gage; men nu er det vist, at det i det Hele er ønskeligt, at en Grundlov er saa kort som muligt, og at Meget overlades til den fremtidige Udvikling, og saaledes ogsaa her.